

Lög um bráðabirgðabreyting og framlenging nokkurra laga, undirskrifuð af forsetanum 18. desember 1961, nr. 104.

Forsetabréf um frestun á fundum Alþingis, undirskrifuð af forsetanum 19. desember 1961, nr. 105.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 23 27. júní 1921, um váttryggingarfélag fyrir fiskiskip, undirskrifuð af forsetanum 30. desember 1961, nr. 106.

Auglýsing um niðurfelling breytingar, er gerð var 8. sept. 1961 á forsetaúrskurði frá 20. nóvember 1959, um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl., undirskrifuð af forsætisráðherra 30. desember 1961, nr. 107.

232

29. des.

H A F N A R R E G L U G E R ð

fyrir Hafnarfjarðarkaupstað.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Hin löggilta höfn Hafnarfjarðarkaupstaðar nær yfir skipalægi fyrir innan línu þá, er hugsast dregin úr Balakletti í yzta odda Hvaleyrrarhöfða. Hafnargarðar skipta höfninni í ytri og innri höfn.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Hafnarfjarðar hefur á hendi stjórn hafnamálanna undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

Hafnarnefnd er auk bæjarstjóra skipuð fjórum mönnum, sem bæjarstjórn kýs jafnframt öðrum fastanefndum sínum og til sama tíma.

Tveir þeirra manna, er bæjarstjórn kýs, mega vera utan bæjarstjórnarinnar.

Hafnarnefnd hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

Hún sér og um, að reikningar hafnarsjóðs séu endurskoðaðir á sama hátt og reikningar bæjarsjóðs.

3. gr.

Bæjarstjóri er hafnarstjóri, nema öðruvísi sé ákveðið af bæjarstjórn.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri undir umsjón hafnarnefndar. Bæjarstjórn skipar hafnarstjóra eftir tillögum hafnarnefndar og setur honum erindisbréf. Til aðstoðar hafnarstjóra skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Bæjarstjórn skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar, en hafnarnefndin getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

232

29. des.

5. gr.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni eða þess eða þeirra, er hann setur til að gæta reglu. Starfsmenn hafnarinnar skulu hafa einkennisbúning, þegar þeir eru að starfa við höfnina, ef hafnarnefnd krefst þess. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmanns ber jafnan að hlýða þegar í stað. Starfsmenn hafnarinnar skulu sýna þeim kurteisi, er þeir skipta við.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmeðt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða önnur störf, sem þar eru unnin.

7. gr.

Böð í höfninni eru bönnuð, nema með leyfi hafnarstjóra. Öll veiði með skotum er bönnuð á höfninni. Bannað er að hleypa af skotvopnum og skjóta flugeldum á innri höfninni eða á landi hennar.

8. gr.

Skyllt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema undir kötlum skipsins, í eldavél skipsins og lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í skipinu og á því svæði, sem unnið er að fermingu þess eða affermingu. Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

9. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip, né þetta eldri skip, eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með leyfi hafnarstjóra.

10. gr.

EKKI MÁ KASTA Í HÖFNINA KJÖLFESTU, ÖSKU, DAUÐUM FISKI, FISKÚRGANGI, VÍRUM, VÖRULEIFUM, UMBÚÐUM EÐA ÖÐRU ÞESS HÁTTAR.

Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

Þegar olía er látin í skip eða tekin úr því, skal þess gætt, að ekki renni neitt í höfnina, á bryggjur eða á skipspilfar.

IV. KAFLI

Um komu skipa og legu þeirra í höfninni.

11. gr.

Skip telst í reglugerð þessari sérhvert fljótandi far.

12. gr.

Sérhver skipstjóri, sem kemur við á höfninni á skipi sínu, á sjálfur, og svo skipshöfnin, að kynna sér ákvæði reglugerðar þessarar, sem liggur til sýnis á hafnar-skrifstofunni. Þar geta skipstjórar á skipum þeim, er til hafnar koma, fengið hæfilega mörg eintök af reglugerðinni. Eintak af reglugerðinni á að vera í hverju skipi,

232 meðan það liggur í höfninni. Hafnarstjóri sér um, að jafnan sé til á hafnarskrifstof-
29. des. unni nægilegt upplag af reglugerðinni á tungumálum þeim, sem hafnarnefnd ákveður.

13. gr.

Í hverju skipi eða fari, að undanskildum skipum eða förum, sem hafa leyfi hafnarstjóra til að liggja mannlauð í lægi á höfninni, skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið gæti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

14. gr.

Hafnarstjóri getur krafizt þess, að sérhvert skip, er liggur við festar á ytri höfninni, verði flutt, ef það að áliti hans, tálmar umferð inn í innri höfnina eða úr henni.

Færist hlutaðeigandi undan að flytja skipið eða dragist flutningur þess fram yfir þann tíma, er hafnarstjóri hefur tiltekið og fyrirskipað, er honum heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeiganda.

15. gr.

Ekki má vera á fiskveiðum á ytri höfninni, ef hafnarstjóri telur það geta hamlað umferð um höfnina. Í innri höfninni má alls ekki fást við fiskveiðar, nema með leyfi hafnarstjóra. Beitutaka og seglfestutaka og annað slíkt, er bannað í ytri og innri höfninni, nema með leyfi hafnarstjóra.

16. gr.

Þegar skip kemur í höfnina, skal skipstjóri tafarlaust snúa sér til hafnarskrifstofunnar, sem segir honum, hvar skip hans megi liggja. Þó nær ákvæði þetta ekki til mannvirkja einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, að því er bryggjurúm snertir. Ekkert íslenzkt skip, sem er stærra en 100 brúttórúmllestir, og ekkert erlent skip má fara inn í höfnina eða út úr henni án leiðsögumanns, sem hafnarstjóri lætur skipinu í té. Hafnarstjóri getur veitt undanþágu frá ákvæði þessu. Skip, sem koma inn í höfnina án leiðsögumanns, skulu binda landfestar þar, sem starfsmenn hafnarinnar vísa til.

Þegar búíð er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan án leyfis hafnarstjóra, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið, ef hafnarstjóri skipar svo fyrir, og það enda þótt byrjað sé að ferma eða afferma skipið, en þá á skipstjóri öðrum fremur heimting á, að sér sé vísað á stað, þar sem fermingu eða affermingu verður haldið áfram.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skipa í innri höfninni, skal jafnan skylt að flytja skipið á ytri höfnina, ef hafnarstjóri krefst þess.

17. gr.

Ekkert skip má liggja við taug (varp) á innri höfninni nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Ekki má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarstjóri telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggjur eða bólvirki, skal hafa uppi fyrirskipað ljós- og dagmerki.

18. gr.

Skip, sem koma inn í höfn, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skipið að leggjast að bryggju eða bólvirki, skal hliðarbátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum, sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og rám snúið.

19. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða festarstólpa, að tilvísun hafnarstjóra. Séu landfestar úr járnri, skulu þær vera klæddar, þar sem þær hvíla á bólvirkinu eða bryggjunni.

Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki hafnarstjóra þess ekki nægilega gætt, getur hann krafizt að bætt sé úr því tafarlaust. Skytt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, ef hafnarstjóri krefst þess.

20. gr.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða bólvirki. Ekki mega skip hleypta vatni á bryggjur eða bólvirki, hvorki við þvott á þilfari, né heldur er þau hleypta burt vatni, eða á annan hátt, heldur skulu þau girða svo fyrir með seglum og hlífðúkum, að vatnið fari beint í höfnina, en komist ei á bryggjur né bólvirki.

21. gr.

Gufuskip og önnur vélskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því.

22. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það að álitu hafnarstjóra tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt, sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur. Um þetta atriði fer að öðru leyti eftir gildandi lögum.

V. KAFLI

Um fermingu og affermingu skipa.

23. gr.

Þegar hafnarstjóri hefur ákveðið, hvar skip skuli fermt eða affermt, skal verkið hafið í síðasta lagi innan sólarhrings. Verkinu skal haldið áfram alla virka daga, ef veður leyfir, unz því er lokið. Ef hlé verður á, að nauðsynjalausu eða sé verkinu ekki lokið innan hæfilegs tíma, ber skipinu að víkja fyrir öðrum skipum, ef hafnarstjóri krefst þess.

24. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggju eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

25. gr.

Áður en kjölfesta er flutt á skip, eða af skipi, skal hafnarstjóra gert viðvart. Ákveður hann hvar það skuli fara fram.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru slíku, er skytt eð hafa nægilega sterka hlífðúka milli skipsins og bólvirkisins, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Ekki má sálda kol á bryggju eða bólvirki.

Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af lendingarstaðnum, þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

232

29. des.

Skylt er farmseiganda að gæta alls þrifnaðar á bryggju og bólvirki við uppskipun og útskipun. Sé þessu ákvæði ekki framfylgt eftir því, sem ástæður leyfa að dómi hafnarstjóra, getur hann látið hreinsa mannvirki þessi á kostnað eiganda.

26. gr.

VI. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

27. gr.

Skip, sem ætluð eru til geymslu, mega ekki liggja á innri höfninni, né ytri, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra.

Leyfið skal bundið því skilyrði, að eigandi skipsins láti taka það upp, ef það sekkur eða sprengja það sundur, svo að það skemmi ekki höfnina, enda sé hafnarnefnd heimilt að láta framkvæma þetta á kostnað eigandans, ef dráttur verður á því af hans hálfu. Hafnarstjóri ákveður legustað geymsluskipis, ákveður hver legufæri skuli nota og hefur umsjón með þegar þeim er lagt, svo og með viðhaldi legufæra þeirra.

Á skipum þessum séu að minnsta kosti tveir varðmenn, er hafnarstjóri tekur gilda, og skal tendra ljós á skipunum, sýna dagmerki og gera hljóðbendingar eftir reglum þeim, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, sem liggja fyrir akkerum. Eftirlit og viðhald legufæra er á ábyrgð skipseiganda.

28. gr.

Innan hafnarinnar má því aðeins leggja skipum í lægi, að rúm sé fyrir hendi að dómi hafnarstjóra, og hann gefi sérstakt leyfi til þess.

Skipunum skal lagt undir umsjón hafnarstjóra. Ákveður hann legustaðinn fyrir hvert skip, og segir fyrir um, hver legufæri skuli nota. Ákvæði þessi ná einnig til smærri báta og uppskipunarpramma.

29. gr.

Meðan skip leggur mannlaust í lægi, skal ekki sjaldnar en einu sinni í mánuði fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt, sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipinu, skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem búsettur sé í Hafnarfirði, sem hafa skal umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sér hann um, að þeim sé fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir. Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum þeim, sem lagt hefur verið í lægi.

VII. KAFLI

Um fermingu og affermingu eldfimrar vöru.

30. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, svo sem steinolíu, benzín, acetón, terpentínu eða önnur slík efni, sprengjuefni, svo sem púður, dynamit, geomit eða þess konar efni, sem eldhætta eða sprengihætta stafar af, mega ekki fara inn í innri höfnina, fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarstjóra og slökkviliðsstjóra, og hafnarstjóri hefur leyft affermingu undir umsjón slökkviliðsstjóra.

31. gr.

Um útskipun á þeim efnum, sem um getur í 30. gr., gilda sömu varúðarreglur og um affermingu.

232

29. des.

32. gr.

Áliti hafnarstjóri, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

33. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau eldfim efni, sem getið er í 30. gr., skulu á daginn hafa rautt flagg á framsíglutoppi, en á nóttum rautt ljósker.

VIII. KAFLI

Um hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

34. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema bæjarstjórn veiti eða hafi veitt samþykki sitt til.

Sá, sem gera vill eitthvert slíkt mannvirki, skal senda hafnarnefndinni beiðni um það, og skal beiðninni fylgja lýsing á því, svo og uppdráttur, ef með þykir þurfa, í tvennu lagi, og heldur hafnarnefnd öðru eintakinu af hvoru þeirra eftir. Hafnarnefndin afgreiðir síðan málið til bæjarstjórnar, er ákveður hvort leyfið skuli veitt. Skjóta má þó þeirri ákvörðun undir úrskurð stjórnarráðsins.

Sá, sem hefur fengið leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal skyldur að halda því svo við, að engin hætta stafi af því. Brot gegn þessari grein varðar sektum allt að 30000 krónum, og hafnarnefnd getur látið nema burt mannvirkið á kostnað eigandans.

Nú hefur bryggja eða mannvirki legið ónotað í 5 ár samfleytt, og er þá hafnarnefnd heimilt að láta taka það burt án endurgjalds til eigandans.

Byggingarleyfi, sem um getur í þessari grein, falla úr gildi, hafi þau ekki verið hagnýtt og verkinu lokið innan tveggja ára frá því, að leyfið var veitt.

Ákvæði þetta tekur til allra mannvirkja, sem ekki eru fullgerð, er reglugerð þessi öðlast gildi.

35. gr.

Við bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast í sömu röð og þau koma inn og sækja það, þó skulu skip, sem sigla eftir fastri áætlun hafa forgangsrétt.

36. gr.

Á hverri bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skulu vera umsjónarmenn, sem hafa á hendi svo viðtæka dagvörzlu og næturvörzlu mannvirkja þessara, sem hafnarnefnd telur nauðsyn á, og skulu umsjónarmenn þessir samþykktir af nefndinni. Umsjónarmenn þessir skulu ákveða legustað og umbúnað landfesta allra þeirra skipa, sem að mannvirkjunum leggjast, og ber hlutaðeigendum að hlýða boði þeirra og banni, eins og öðrum starfsmönnum hafnarinnar, enda ber þeim að sýna þeim, er þeir skipta við, fulla kurteisi.

Reynist umsjónarmaður slíkra mannvirkja óhæfur til starfsins, svo að ætla megi að dómi hafnarnefndar, að af ráðstöfunum hans eða vanrækslu geti stafað hætta í höfninni, getur hafnarnefnd svipt hann starfinu og heimtað nýjan umsjónarmann.

232

9. des.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrifnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunartæki o. s. frv., fer eftir þeim fyriræmum hafnarnefndar, er hún setur á hverjum tíma, og sem gilda jafnt fyrir allar bryggjur og uppfyllingar innan hafnarinnar.

37. gr.

IX. KAFLI

Um hafnsögu.

38. gr.

Hafnarnefnd skipar hafnsögumenn svo marga, sem þurfa þykir, og ákveður laun þeirra. Laun hafnsögumanna greiðast úr hafnarsjóði.

39. gr.

Hafnsögumönnum ber í starfi sínu að haga sér eftir því, sem sagt er í reglugerð þessari og eftir skipun hafnarnefndar. Þeim skal skylt að bera einkennisbúning þann, er hafnarnefnd ákveður.

40. gr.

Hafnarnefnd getur með þriggja mánaða fyrirvara sagt hafnsögumanni upp starfi sínu. Með sama fyrirvara getur hafnsögumaður sagt starfa sínum lausum.

Hafnarnefnd getur fyrirvaralaust vikið hafnsögumanni frá starfanum, ef hann verður ber að vanrækslu í starfi sínu.

41. gr.

Hvert skip, sem ætlar til Hafnarfjarðar og nota vill hafnsögumann, skal þegar það er komið hálfa mílu undan Álftanesi eða Helguskeri, gefa merki að það óski hafnsögumanns eða tilkynna það með símskeyti, og er hafnsögumanni skylt að vitja skipanna þangað.

42. gr.

Hafnsögumaður, er vísar skipi leið til hafnar, má eigi yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra, fyrr en skipið er lagzt við festar á höfninni. Meðan hafnsögumaður dvelur á skipi, ber því að sjá honum fyrir fæði.

43. gr.

Hvert skip, sem af höfninni fer, á rétt á að fá hafnsögumann, og skal hafnsögumanni skylt að fylgja því þangað, sem honum samkvæmt 41. gr. er skylt að vitja þess. Hafnsögumaður skal og hafa á hendi leiðsögu skipa um höfnina, komi það eigi í bága við aðalstarf hans.

44. gr.

Hafnsögumanni er skylt að banna allar ónauðsynlegar samgöngur við skipið, áður en hann hefur lokið starfi sínu á skipsfjöl.

45. gr.

Ef sjúkdómur er á skipi, eða ástæða til að halda, að sóthætta geti stafað frá því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til landsins.

46. gr.

Hafnarsjóður leggur til báta og önnur tæki, er hafnsögumenn þurfa að nota við starfa sinn, og svo mannahjálp.

X. KAFLI

Um hafnargjöld í Hafnarfirði.

232

29. des.

47. gr.

Við útreikning hafnargjalda af skipum, skal alltaf talið í heilum rúmlestum, en sleppa brotum.

1. Lestagjald.

48. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip, mótorskip, bátar, hvers konar uppskipunartæki, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, sem þau leggjast við festar á höfninni, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

49. gr.

a) Skip, sem heima eiga í Hafnarfirði og minni eru en 20 brúttórúmllestir, skulu greiða lestagjald tvisvar á ári, 2. janúar og 1. júlí kr. 2.50 fyrir hverja brúttórúmllest.

Undanþágu frá þessu getur hafnarstjóri veitt smábátum, sem ekki greiða bryggjugjald.

b) Öll skip, sem til hafnarinnar koma, nema herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, og skip þau, sem getur um í staflið c) þessarar greinar, skulu greiða 40 aura fyrir hverja brúttórúmllest.

Innlend fiskiskip skulu þó eigi greiða lestagjald þetta oftast en einu sinni í mánuði, en innlend skip, sem eingöngu sigla með ströndum landsins, eigi oftast en tvisvar í mánuði, þótt þau komi oftast til hafnar.

c) Skip, sem leita hafnar vegna illveðurs, sjóskaða eða skemmda á skipi á einhvern hátt, greiða ekki lestagjald nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur.

Sama gildir um skip, sem leita hafnarinnar til að rétta áttavita, setja á land sjúka menn eða látna eða til að fá skipanir.

2. Vitagjald.

50. gr.

Öll þau skip, sem greiða eiga lestagjald skulu samtímis greiða vitagjald, 7 aura fyrir hverja brúttórúmllest, þó aldrei lægra en kr. 20.00.

3. Bryggju- og festargjald.

51. gr.

Hvert það skip, sem leggst við hafnarbakka, bryggju eða við hafnarfestar, skal greiða bryggjugjald af brúttórúmllest skipsins.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 20 aura af hverri rúmlest, þó aldrei minna en 20 krónur um sólarhringinn.

Ef skip liggur utan á öðru skipi, sem liggur við hafnarbakka eða bryggju, skal það greiða festargjald, sem nemur hálfu bryggjugjaldi.

Herskip og varðskip eru undanþegin bryggju- eða festargjaldi.

4. Fjörugjald.

52. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru til hreinsunar eða aðgerðar skal greiða 20 aura af hverri rúmlest af brúttóstærð skipsins fyrir hvern sólarhring, þó aldrei minna en 20 krónur um sólarhringinn.

5. Vatnsgjald.

53. gr.

Fyrir vatn handa skipum skal greiða það gjald, sem bæjarstjórn ákveður.

6. Hafnsögugjöld.

54. gr.

Öll skip, 30 brúttórúmllestir að stærð eða meira, skulu hvort sem þau nota hafnsögumann eða eigi, skyld að greiða hafnsögugjald er þau koma frá útlöndum til hafnarinnar.

Herskip, skemmtiskip og fiskiskip, sem skrásett eru hér á landi, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

55. gr.

Hvert það skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald. Auk þess skal greitt sérstakt gjald fyrir leiðsögu skipa um höfnina sjálfa, þar á meðal inn og út úr höfninni.

56. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd skv. eftirfarandi gjaldskrá:

a) Fyrir leiðsögu til hafnarinnar 250 krónur fyrir hvert skip auk 70 aura fyrir hverja brúttórúmllest allt að 6000 rúmllestum og 20 aura fyrir hverja brúttórúmllest fram yfir 6000.

b) Fyrir leiðsögu frá höfninni 200 krónur fyrir hvert skip, auk 35 aura fyrir hverja brúttórúmllest allt að 6000 rúmllestum og 10 aura fyrir hverja brúttórúmllest fram yfir 6000.

c) Fyrir leiðsögu um höfnina sjálfa, þar á meðal inn og út úr innri höfninni, greiðist 125 krónur auk 20 aura fyrir hverja brúttórúmllest.

d) Fyrir leiðsögu skipa frá og til nærliggjandi hafna greiðist sú borgun, er hafnarnefnd ákveður eða innheimtumaður hafnargjaldanna í umboði hennar og rennur gjald þetta einnig í hafnarsjóð.

e) Auk þess skal hvert skip, sem hafnsögumenn notar til hafnarinnar eða sem skylt er að greiða hafnsögugjald skv. 54. gr., greiða 50 krónur í hafnsögusjóð.

7. Vörugjald.

57. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og skepnum lifandi eða dauðum, sem fluttar eru af skipsfjöllum á land eða úr landi á skipsfjöllum, eða úr einu skipi í annað á höfninni, með undantekningum þeim, er síðar getur.

58. gr.

Ef vörur, sem samkv. farmskrá skips eiga að fara til annarrar hafnar en Hafnarfjarðar, eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar í land.

Undanþegnar þessu gjaldi eru þær vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

59. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi á skip og ákveðnar eru til annarra hafna innanlands, greiðist hálf vörugjald.

60. gr.

232

29. des.

Þessar vörur eru undanþegnar vörugjaldi:

- a) Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi, enn fremur salt, sem flutt er úr landi í íslensk skip til eigin afnota.
- b) Bréfapóstur og farangur ferðamanna.

61. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining, en minna brot hálf gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast.

Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald ber að greiða af.

62. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur, og greiðist gjald eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en 2 krónur.

Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

63. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald kr. 0.50 fyrir hvert kg:
Fiskur, afli skipa lagður á land.
2. flokkur. Gjald kr. 0.90 fyrir hver 100 kg:
Alls konar vörur úr ódýrum steintegundum, girðingarvír, ís, leir, kalk, kol, koks, salt, sement, vikur.
3. flokkur. Gjald kr. 1.55 fyrir hver 100 kg:
Alls konar oliur til eldsneytis og hreyfla, benzín.
4. flokkur. Gjald kr. 1.80 fyrir hver 100 kg:
Áburðaroliur, áburður, akkeri, asfalt, baðlyf, eldavélar, feiti, fiskur annar en niðursoðinn, fiskbein, fiskimjöl, fóðurvörur alls konar, garnir, gólfúkar og gólfplötur aðrar en úr steini, gærur, hráefni til efnagerðar, svo sem sýrur, oliur, essensar, brennisteinn, kalíum, karbit og og plast, hrogn, jarðávextir, járn og stál til smíða bygginga og skipa, kaðlar, keðjur, kitti, kjöt annað en niðursoðið, kornvörur, leður, lofttegundir á stálflöskum, mör, málning og efni til hennar, miðstöðvarofnar, nylongarn til veiðarfæra, pappír, pípur úr asbesti, aluminium, kopar eða járn, pokar úr striga eða pappír, rúðugler, segldúkar, síld, síldarmjöl, síldarlýsi, smurningsoliur, strigi, tjara, tvistur, vír óeinangraður úr stáli, kopar eða aluminium, þakpappi og gólfpappi, þakplötur úr asbesti, aluminium, kopar eða járn, þvottaefni.
5. flokkur. Gjald kr. 2.25 fyrir hver 100 kg:
Ávextir, bækur, blöð, brauðvörur, kaffi, kakó, leirvörur, lýsi, niðursuðuvörur, nýlenduvörur, smjör, smjörlíki, smjörlikisoliur og sápu-gerðarvörur, sundmagi, sykur, te, ull.

- 232** 6. flokkur. Gjald kr. 0.50 fyrir hver 10 kg:
 29. des. Efni til rafmagnslagna, eldhúshöld, hjólbarðar, tengistykki til miðstóðvarlagna, vatnslagna og rafmagnslagna, varastykki í bifreiðar, mótorar og þungavinnuvélar.
7. flokkur. Gjald kr. 0.80 fyrir hver 10 kg:
 Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, gúmmívörur, glysvarningur, klukkur, leðurvörur, leikföng, mælingatæki, þrjónavörur, sauma- og þrjónavélar, skófatnaður, súkkulaði, skrifstofuvélar, sælgætisvörur, vefnaðarvörur.
8. flokkur. Gjald kr. 1.00 fyrir hver 10 kg:
 Heimilislélar, mótorar, landbúnaðarvélar, þungavinnuvélar.
9. flokkur. Gjald kr. 2.00 fyrir hver 10 kg:
 Bifreiðar, hjólhestar, húsgögn, hljóðfæri, útvarpstæki.
10. flokkur. Gjald kr. 3.00 fyrir hver 10 kg:
 Tóbak, tóbaksvörur, vín, vínandi.
11. flokkur. Gjald kr. 9.00 fyrir rúmmetra:
 Timbur.
12. flokkur. a) Gjald kr. 12.00 fyrir hvern grip:
 Hestar, nautgripir, svín.
 b) Gjald kr. 3.00 fyrir hvern grip:
 Sauðfé.
 c) Gjald kr. 0.60 fyrir hvert stykki:
 Tómar tunnur.
13. flokkur. Gjald kr. 5.00 fyrir hver 100 kg:
 Allt annað.

64. gr.

Móttakandi greiðir vörugjald og leigu skv. 65. gr. af vörum, sem koma til hafnarinnar, en sendandi vörum sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarsjóði skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vöruna flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip. Skipstjóra og afgreiðslumanni skips er óheimilt að afhenda vörurnar, unz gjaldið er greitt. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á vörum, unz gjaldið er greitt.

8. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

65. gr.

Fyrir geymslu á vörum í húsum og á lóðum hafnarinnar um stundarsakir, skal greiða það gjald, sem hafnarstjóri ákveður.

66. gr.

Fyrir lóðir og land hafnarinnar, geymsluhús og verbúðir, sem leigt er einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða leigugjald, sem ákveðið verður með sérstökum samningi.

67. gr.

Fyrir notkun á bátum hafnarinnar, áhöldum og öðrum tækjum hennar, skal greiða það gjald, er hafnarnefnd eða hafnarstjóri í umboði hennar ákveður í hvert skipti.

68. gr.

232

Fyrir geymsluskip, sem lögð eru í lægi í höfninni, samkv. 27. gr., greiði eigandi 29. des. árgjald, kr. 1.00 af brúttórúmlest.

69. gr.

Fyrir uppsátur skipa og báta greiðist árgjald miðað við brúttóstærð, sem hér segir: Allt að 5 rúmlestum 20 krónur, 6—12 rúmlesta 50 krónur, 13—50 rúmlesta 100 krónur, stærri skip 200 krónur.

XI. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

70. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda, og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

71. gr.

Skipstjóri og eigandi skips bera ábyrgð á greiðslu gjalda þeirra, sem greiða ber til hafnarinnar vegna skipsins. Er skipstjóra skylt að afhenda hafnarstjóra þjóðernis- og skrásetningarskírteini skipsins, ef hafnarstjóri krefst þess, og hefur hafnarstjóður haldsrétt yfir skipinu unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti sem í reglugerð þessari eru ekki ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldum, skal greiða þau, áður en skip fer burt úr höfninni, og enginn skipstjóri getur vænt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá bæjarfógeta, nema hann sanni með vottorði frá hafnarstjóra, að hann hafi greitt öll gjöld sín til hafnarinnar.

72. gr.

Leigu samkv. 66. gr. svo og gjöld fyrir að nota áhöld og tæki hafnarinnar, samkvæmt 67. gr., greiðir samningsaðili.

73. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt, sem önnur opinber gjöld, sbr. 83. gr. b., tölulið 3 skiptalaganna. Auk þess eru skipagjöldin tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir samningsveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, vitagjald, bryggjugjald, vatnsgjald, hafnsögugjald, fjörugjald, gjald fyrir dráttarbáta og aðra þá aðstoð, sem framkvæmd er af hafnarinnar hálfu fyrir skipið.

XII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

74. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láttnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki, og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra.

Skal flytja burt muni og vörur jafnskjótt sem hafnarstjóri krefst þess. Sé það eigi gert, lætur hafnarstjóri gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

Ákvæði þessarar greinar taka ekki til mannvirkja einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar.

232

29. des.

Frá kl. 9 síðdegis til kl. 6 árdegis mega skip ekki valda óþarfa hávaða með eimpípu sinni, og getur hafnarnefnd sett nánari og strangari ákvæði um þetta, ef þurfa þykir.

75. gr.

Um skaðabótaskyldur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki komið við um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því, er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 4 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

76. gr.

Nú veldur skip skemmdum í höfninni eða skipstjóri verður brotlegur við ákvæði reglugerðar þessarar og er þá óheimilt að flytja skipið úr höfninni, áður en málið er útkljád, nema fullnægjandi trygging sé sett fyrir greiðslu að dómi hafnarstjóra.

77. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er útkljád, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

78. gr.

Hafnarstjóra skal þegar tilkynnt um allt það, sem bjargað er í höfninni, en hann gefur aftur lögreglunni skýrslu um það.

79. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans samkv. 13. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hafi fengið skipunina sjálfur.

80. gr.

Allir þeir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoðar á einn eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér beint til skrifstofu hafnarinnar með beiðni þar að lútandi.

Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem eru í vanskilum með gjöld til hafnarinnar.

81. gr.

Innan hafnargarða má ekki sigla skipum hraðar en sem svarar 5 mílum á klst., nema sérstaklega standi á.

82. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 25000 krónum, nema þyngri refsing liggji við eftir almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

83. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með, samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um **232**
hafnargerðir og lendingarbætur, sbr. lög nr. 41 5. apríl 1948, til að öðlast þegar **29. des.**
gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Hafnarfjarðarkaupstað, nr. 245
29. nóvember 1950, ásamt síðari breytingum, nr. 123 12. júní 1953 og 187 15. desember
1958.

Samgöngumálaráðuneytið, 29. desember 1961.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

HAFNARREGLUGERÐ

233

29. des.

fyrir Reykjavíkurhöfn.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Reykjavíkurhöfn takmarkast landmegin af strandlengju lögsagnarumdæmisins. Sjávarmegin ræður mörkum.

Að norðan: Lína frá mörkum lögsagnarumdæmisins vestan við Eiði á Sel-
tjarnarnesi í Borg hjá Brautarholti og lína úr ósum Korpúlfsstaðaár til skurðar
við áðurnefnda línu 4000 m suðvestur frá Borg. Undanskilin eru svæði, sem tak-
markast af netlögnum Akureyjar, Engeyjar og Viðeyjar.

Að sunnan: Lína frá mörkum lögsagnarumdæmisins að Lönguskerjum, þaðan
hornrétt lína 2600 m löng yfir Hólma, síðan inn Fossvog að mörkum lögsagnar-
umdæmisins.

Skjólgarður sá, sem liggur frá Örfirisey og Ingólfsgarði, skilur milli ytri og
innri hafnarinnar.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Reykjavíkur hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirum-
sjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnamál.

3. gr.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni skal fela hafnarstjórn. Hafnar-
stjórn skal skipuð 5 fulltrúum og 5 varafulltrúum, er bæjarstjórn kýs, 3 úr hópi
bæjarfulltrúa og 2 utan bæjarstjórnar. Fulltrúa þessa skal kjósa leynilega með
hlutfallskosningu, fulltrúa úr hópi bæjarfulltrúanna sér og fulltrúa utan bæjar-
stjórnar sér.

Kjörtímabil hafnarstjórnar er hið sama og bæjarráðs Reykjavíkur.

Það er borgaraleg skylda að taka við kosningu í hafnarstjórn. Auk hinna
kjörnu fulltrúa mæta borgarstjóri og hafnarstjóri á fundum hafnarstjórnar, og hafa
þeir þar málfrelsi og tillögurétt.

Hafnarstjórn kýs formann hafnarstjórnar, og stýrir hann fundum hennar og